

Ewangelia ze środy: Zarządcy Bożych tajemnic

Ewangelia ze środy 29 tygodnia okresu zwykłego wraz komentarzem. “Któż jest owym rządcą wiernym i roztropnym, którego pan ustanowi nad swoją służbą, żeby rozdawał jej żywność we właściwej porze?” Nasze życie jest misją. Jesteśmy tu na ziemi po coś, albo raczej dla kogoś: dla naszych rodzin, naszych przyjaciół, naszych kolegów z pracy, naszych sąsiadów. Pan Jezus pragnie aby nasze życie było płodne, abyśmy nie przestawali czuwać,

aby z wdzięcznością i
zadziwieniem otrzymać
wszystkie skarby jego serca.

Ewangelia (Łk 12, 39-48)

Jezus powiedział do swoich uczniów:

«To rozumieście, że gdyby gospodarz wiedział, o której godzinie przyjsć ma złodziej, nie pozwoliłby włamać się do swego domu. Wy też bądźcie gotowi, gdyż o godzinie, której się nie domyślacie, Syn Człowieczy przyjdzie».

Wtedy Piotr zapytał: «Panie, czy do nas mówisz tę przypowieść, czy też do wszystkich?»

Pan odpowiedział: «Któż jest owym rządcą wiernym i roztropnym, którego pan ustanowi nad swoją służbą, żeby rozdawał jej żywność we właściwej porze? Szczęśliwy ten sługa, którego pan, powróciwszy, zastanie przy tej czynności.

Prawdziwie powiadam wam: Postawi go nad całym swoim mieniem. Lecz jeśli sługa ów powie sobie w sercu: Mój pan się ociąga z powrotem, i zacznie bić sługi i służące, a przy tym jeść, pić i upijać się, to nadejdzie pan tego sługi w dniu, kiedy się nie spodziewa, i o godzinie, której nie zna; surowo go ukarze i wyznaczy mu miejsce z niewiernymi.

Ów sługa, który poznał wolę swego pana, a nic nie przygotował i nie uczynił zgodnie z jego wolą, otrzyma wielką chłostę. Ten zaś, który nie poznał jego woli, a uczynił coś godnego kary, otrzyma małą chłostę. Komu wiele dano, od tego wiele wymagać się będzie; a komu wiele powierzono, tym więcej od niego żądać będą».

Komentarz

Dzisiejsza Ewangelia, w ciągłości z wczorajszą, zawiera dwie pozostałe przypowieści wzywające do czujności. Pan Jezus zwraca się do swoich uczniów ucząc ich troski o lud Boży, który został im powierzony. Zaprasza ich do życia logiką miłości, troski, serdeczności, czujności.

Każdy chrześcijanin jest zarządcą Bożych tajemnic: życia, które nam dał, wewnątrztrynitarnej miłości, w której żyjemy – jako synowie i córki Boga Ojca w Synu przez Ducha Świętego – talentów i zdolności, którymi nas ozdobił, ludzi, których nam powierzył. I nikt nie może nas zastąpić w tym zadaniu.

Kiedy zapominamy, że wszystkie te dobra zostały nam powierzone, kiedy myślimy, że na nie zasługujemy i nie zdajemy sobie sprawy, dlaczego je mamy, zamykamy się w sobie, pełni naszej pychy, naszej zazdrości, naszych urazów, naszych

krytycznych osądów. I wtedy nie tylko nie dbamy o innych, ale traktujemy ich źle, nie potrafiąc patrzeć na nich oczami Chrystusa.

Jak podkreśla Benedykt XVI, ta czujność oznacza „po pierwsze, że człowiek nie zamyka się w chwili teraźniejszej i nie poddaje się konkretnym sprawom, lecz kieruje wzrok ponad rzeczy przemijające i ich przynaglenie. Chodzi o to, by kierować ku Bogu niczym nieskrępowany wzrok, pozwalający otrzymywać od Niego miarę właściwego postępowania i zdolność do niego. Czuwanie oznacza przede wszystkim otwartość na dobro, prawdę i Boga pośród nieobjaśnialnego często świata i pośrodku mocy zła. Oznacza, że człowiek z całej siły i z wielką trzeźwością myślenia stara się czynić to, co słuszne, nie kieruje się w życiu własnymi pragnieniami, lecz drogowskazem wiary”[1].

Jezus pragnie, aby nasze życie było owocne, abyśmy nie przestawali być czujni, aby przyjąć z wdzięcznością i zadziwieniem wszystkie skarby Jego serca. Chce, byśmy byli czujni, oddając nasze talenty i zdolności, nasz uśmiech, nasze przebaczenie, naszą codzienną pracę, nasze życie wiary, nadziei i miłości na służbę innym.

Chrystus przedstawia nam życie jako misję: być „rządcą wiernym i roztropnym, którego pan ustanowi nad swoją służbą, żeby rozdawał jej żywność we właściwej porze”. Nasze życie jest misją. Przychodzimy na ziemię po coś, a raczej dla kogoś: dla naszych rodzin, naszych przyjaciół, naszych współpracowników, naszych sąsiadów. Od naszej troski o nich zależy w dużej mierze wieczne szczęście tych osób.

[1] Benedykt XVI – Joseph Ratzinger,
Jezus z Nazaretu. Opera omnia, Tom
VI/1, Wydawnictwo KUL, Lublin,
2015, s.579.

Luis Cruz / Photo: Donna
Douglas Unsplash

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/gospel/sroda-29tydzien/> (28-03-2026)